



Sant Simeó l'Estilita

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nord-oest del terme
Emplaçament Al límit amb el Bages. Prop de la masia de Ca n'Ollé de la Guàrdia
Alçada: 486

Coordenades:

Latitud: 41.64075
Longitud: 1.73387
UTM Est (X): 394553
UTM Nord (Y): 4610665

Classificació

Número de fitxa 08025 - 48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No disposa de coberta i els murs perimetrals estan sotmesos a les inclemències meteorològiques.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (NNSS 25/03/1992; Pla Especial Montserrat 16/02/1988)
Número inventari IPA, núm. 4074
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08025A015000020000YF
Autoria de la fitxa Gemma Estrada i Planell i Josep-Vicenç Mestre Casanova
Data de registre de la fitxa: dc., 25/07/2012 - 02:00

Descripció

Els vestigis que queden de l'església resten totalment subordinats a una pagesia. Encara, però es pot diferenciar el cos de la nau. No hi ha l'absis. Queden ressalts pre-absidals ornats amb una cornisa, que obrien el presbiteri. Té adossada una construcció amb cups al seu interior. Els murs laterals tenien un seguit de finestres de doble esqueixada i coronades amb arcs de mig punt adovellats. Al mur sud es conserva una finestra amb l'additament d'una segona filada de llosetes a manera d'arquivolta. L'únic element decoratiu del parament extern és una cornisa a la paret nord. La porta devia ser a l'oest. L'any 1772 fou traslladat el culte a una nova capella, construïda al costat de la masia de Ca n'Ollé. A partir d'aquest moment va ser utilitzada com a dependència agrícola. A la capella hi havia el retaule del segle .XVI, dedicat a Sant Simeó que al 1772, es traslladà a la capella de Ca n'Ollé.

Observacions:

A les NNSS i al Pla Especial de la Muntanya de Montserrat es cita com a Ermita de Sant Simió.

Història

Capella situada dins del terme del castell de la Guàrdia a la demarcació de la parròquia de Sant Pau de la Guàrdia. Les primeres notícies es troben en una descripció dels drets que tenia el senyor major del castell de la Guàrdia, ja que es fa constar que tenia el mas de Sant Simeó. La veneració del sant es podria relacionar amb la tradició eremítica de Montserrat.

Bibliografia

BENET I CLARÀ, JUNYENT I MAYDEU, Francesc, Albert, MAZCUÑAN I BOIX, Alexandre; Sant Pau de la Guàrdia o Sant Pau Vell. Catalunya Romànica.El Penedès i l'Anoia. (1992).Vol, XIX. Enciclopèdia Catalana. p. 385.

GAVÍN, Josep M.(1984), Inventari d'esglésies. Anoia-Conca de Barberà. 16. Arxiu Gavín. Barcelona. p.100

ESTRADA I PLANELL, Gemma (1991).El Bruc, el medi, la història, l'art. Ajuntament del Bruc i Publicacions de l'Abadia de Montserrat. p.114

MESTRE I CASANOVA, .Josep-Vicenç (1994). Esglésies romàniques de l'Anoia. Col·leccionable de La veu de l'Anoia i Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

